

Evangelí del dimecres de la setmana II d'Advent: el suau jou de l'amor

Evangelí i comentari del
dimecres de la setmana II
d'Advent. “El meu jou és suau”.
Jesús ens convida a seguir-lo en
el seu camí d'amor, què és oblit
d'un mateix i viure per a l'altre.
El camí de l'amor només és
practicable per qui és mansuet i
humil de cor.

Evangelí (*Mt* 11, 28-30)

En aquell temps, Jesús digué:

—Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que soc mansuet i humil de cor, i la vostra ànima trobarà repòs, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega, lleugera.

Comentari

L'evangelí de la Missa d'avui ens recorda unes paraules consoladores de Jesús: la invitació a acostar-nos-hi per rebre ajuda i consol en el camí. Jesús ens convida a anar a ell; en realitat, però, ja és al nostre costat. Acostar-s'hi és tan fàcil com confessar-lo amb el cor i amb la boca.

Sense ell no podem caminar. Sense ell no hi podem viure. Aquells màrtirs del segle IV que van dir *Sine dominico non possumus* (“No podem

viure sense celebrar el dia del Senyor”) van expressar meravellosament aquesta idea i van donar testimoni de la veritat vessant la sang.

És curiós que Jesús ens ofereixi alleugeriment i que, alhora, ens demani portar el seu jou. Les paraules del Senyor sempre són un repte: tant de comprensió com d'acceptació.

Tanmateix, si nosaltres l'haguéssim acompanyat i l'haguéssim vist predicar, guarir, plorar, cansar-se i descansar, les seves paraules no ens cridarien tant l'atenció. Li hauríem sentit dir que el seu Pare continua treballant i que ell també treballa (cf. *Jn* 5, 17), i l'hauríem vist alegre malgrat l'esforç, el cansament i, fins i tot, el rebuig.

Aquest exemple ens revela què és l'amor: un jou suau. L'amor de veritat és subordinar-se a l'estimat,

lliurar-se a l'estimat, fer-se fràgil per ell. L'amor és oblit d'un mateix i viure per a l'altre. Això és especialment costós en un món on ha entrat el pecat.

Jesús ens convida a compartir el cor. El camí de l'amor només és practicable per qui és mansuet i humil de cor. Perquè l'amor és bondat, misericòrdia i necessàriament humil. L'amor no és possible que arrel·li en un cor que no té domini de si mateix, domini que només és possible si és el Crist qui regna en nosaltres.

No és possible que hi hagi amor on no hi ha comprensió, perdó i compassió. No és veritable amor el que no és humil, el que deixa de donar-se quan no rep a canvi, el que es dona perquè cerca alguna cosa a canvi.

Juan Luis Caballero //
Nadezhda1906 Getty Images

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dimecres-de-la-setmana-ii-dadvent-el-suau-jou-de-lamor/> (15/03/2026)